

Rigsdagstidende.

1851.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 249.

Anden Session.

68de Møde.

Tre:agen den 17de Januar.

(Forts.)

Tscherning (forts.): Det er ikke Digtere og ikke Kunstnere, som her er Tale om, og derfor maa skee der en ringere Erkjendelse tilstede, men ihvorvel jeg meget gjerne indrømmer, at det er ikke godt, at der skal være Nødvendighed for at Nogen stiller sig imellem den, hvorfra Belønningen naturligt skal udflyde, og dem den skal tilkomme — ja et æret Medlem ryfter paa Hovedet, men Rysten hjælper ikke, Sandheden har sin ligefulde Berettigelse (Hall: Ja, Sandheden!) — hvorvel, siger jeg, det ikke er godt, at nogen Tredlemmand saaledes træder imellem, saa bestaaer dog Forskjellen i dette Tilfælde kun fra det forskjellige Standpunkt, hvorpaa man stiller sig; den Ene finder det rigtig, at hæve Videnskab og Kunst høit og lade Menigmand betale derfor (Nei!), og den Anden antager det for ligesaa rigtigt, at spare Menigmand saagodt de kunne (Hør!). Vi kaldes Billedstormere her, og Folk sige, at det er urigtigt, naar vi ikke ønske at drive Afguderier med, hvad der længe har været drevet Afguderier med. Vi finde os meget villige i disse Bebrejdelser, og jeg giver dem endog i visse Maader Medhold, men jeg kræver, at de gjøres almindelige (Hør!). Det har været mig hjært, at den ærede Minister har sparet mig Uleiligheden med at bringe i Grindring, hvad jeg udtalte om denne Sag iffor, men jeg vilde ønske, at han havde sparet mig den heelt, at han havde sagt heelt i sin fulde Sammenheng, hvad jeg dengang sagde om den samme Gjenstand. Da han ikke har gjort det, kommer jeg til at gjøre det, thi deraf vil det fremgaae, at, uagtet jeg her er kommen til det samme Resultat, som den oprin-

dellige Forslagsstiller, er jeg kommen dertil igjennem en anden Række af Betragtninger. Jeg har iffor sagt, og det antager jeg endnu i dette Dieblit, „at den hele saakaldte faste Stok“, eller, som jeg dengang, om jeg mindes ret, betegnede den, „Nyboders militaire Colonie“, naar vi betragte den som en Almues-Commune og see hen til hele Landets Stilling og Beskaffenhed, og vi maae vel huske paa, at vi dengang kun omtalte dens materielle Stilling, Stillingen med Hensyn til Huus, Føde og Klæder, var „den lykkeligst stillede Almues-Commune i hele Landet“; men ved Siden deraf sagde jeg: „men det er vrangt at sætte en saadan Commune midt ind i Hovedstaden, det er vrangt at sætte dette træl bundne Institut midt ind ved Siden af borgerlig Frihed, og det under saadanne Forhold, hvor man, skøndt man er nødt til at betragte dem som Borgere af Staten, dog maa undergive den saa aldeles forskjellige Betingelser“ (Hør!). Jeg opfordrede dengang til at løse dette Baand og ordne det saaledes, at dette unaturlige Forhold ophørte; og naar jeg iaar har deeltaget i at stille et Forslag, som gaaer ud paa; at give saadanne Midler til den ærede Marineminister, saa er det, fordi jeg har optaget den Tanke, som han selv har udtalt, at i Overgangstiden fra denne bundne Stilling til en ny Ordning af Forholdene maa han have Midlerne til at kunne stikke sig disse Mænds Tjeneste, for at han ikke skal savne dem, naar den nye Organisation indtræder. Disse Midler, sagde han selv, at han rimeligviis vilde komme til at trænge til, og at han maaskee vilde komme til at trænge til i et større Maal; men jo senere vi give ham dem, desto større vilde Fordringerne blive; og just derfor, for at Fordringerne ikke bagefter skulle blive for paa-trængende til en Tid, hvor vi ikke kunne sige